

ישמרתו

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

שמא יעבירונו

כוח הרבים

בגליון הקודם ציינו את העובדה שהוא נערך בחיפזון רב, אך לא ציינו עד כמה, וכאן אנו מגלים את הסוד. כל מלאכת הגליון הראשון, החל מקרימת הרעיון, ועד להוצאתו לאור עולם, לקח 24 שעות בלבד. יצאנו לדרך, מלווים בברכתם של מרבנן ורבנן גדולי הדור שליט"א, אשר הורו והנחו, שחיוק הרבים בתוספת שמירה על כבודה של השבת ומניעת עשיית מלאכות מבעוד יום, כוחה רב להושיע ולהועיל.

ואכן, התגובות הנלהבות שהתקבלו למראה גליון זה, מציבור גדול שנחשף לגליון, למרות מיעוט הזמן שעמד להפצתו, נוסך בנו את העידוד הגדול להמשיך במלאכה זו ביתר שאת וביתר עוז, להוסיף עוד ועוד בכוח קדושת השבת, האות בין עם ישראל לבורא כל העולמות. וכוח הרבים המתאגדים למטרה אחת, כוחה רב הרבה יותר. בואו, כולנו, כל קוראי עלון זה, ואלו שיבואו בעקבותיהם, נקבל על עצמינו, להיות מוכנים לבואה של השבת מוקדם יותר ממה שהורגלנו, כך נוכל לקבל אותה כשהיא מגיעה, בכבוד הראוי לה. וכוח הרבים, יעמוד לכל אחד ואחד, להיוושע, להתברך, בכל מילי דמיטב.

המערכת

את חז"ל להתקין, שכל עם ישראל, יימנע מלקיים את המצוות הללו, כדי להרחיק, להרחיק רחוק ככל האפשר, מחשש מכשול של יהודי אחד!!! ומכשול של שוגג!!!

השמירה על השבת מושיעה

אחד ההסברים היותר מרווחים בפי הבריות, מהביאורים השונים שביארו רבותינו בביאור ענין זה, הוא היות העובדה שעצם מניעת עשיית המצוה הכל כך מיוחדת, רק משום חשש של חילול שבת בשוגג ח"ו של יהודי אחד ויחיד במהלך הדורות כתוצאה ממצוה זו, כוחה של השבת שנוהרים על כבודה כל כך, רב להושיע, והיא עצמה תועיל לנו, בדיוק כפי הפעולות של המצוות אותם אנו מצויים לעשות בזמנים אלו.

אדם המקבל על עצמו לסיים את כל מלאכות ההכנה לשבת, חצי שעה לפני השקיעה, מלבד מה שהוא נכנס לשבת בנפש רגועה ושקטה, הרי בכך הוא מרחיק מעצמו כל חשש של מכשול ח"ו. ואם מחשש מכשול של יהודי אחד במקום מרוחק, גזרו חכמים שכל יהודי העולם יבטלו מצוות עשה שכוחם כה רב, ודאי שעלינו להרחיק את עצמינו מחשש מכשול העלול לבוא עלינו בחוסר שימת לב. ומרחק כזה, הנעשה לשם שמירה על כבודה של השבת, אכן יכול להועיל לכל אחד ואחד, בכל תחום ותחום.

להשפיע באותו יום. ואם חלילה עדיין לא נזכה לבנין בית הבחירה, בכל העולם כולו לא יהיה מקום בו כן יינטלו אותם ארבעה מינים שכוחם כה רב ועצום.

וכל זאת למה?

שמא יעבירונו ארבע אמות ברשות הרבים!

מכשול של יהודי אחד

עם ישראל כולו זקוק לישועה, זקוק לעצירת מסטינים ומקטרגים, זקוק לעצירת טללים רעים מכל רוחות העולם. אך הכל לא שווה, אם ח"ו יהודי אחד ייכשל בחילול שבת בשוגג. דורות שלמים של יהודים, מידי כמה שנים נמנעים מלקיים מצוות עשה דאורייתא, מצוות עשה הקיימות רק אחת בשנה, שמקיימים אותן בחרדה ובסילודין, והימנעות זו היא כדי שיהודי אחד לא ישכח ויעבור על איסור חילול שבת.

ורשות הרבים זה לא דבר קל, לא בכל מקום יש רשות הרבים, לפי הרבה דעות ראשונים, רשות הרבים זה רק במקום שבוקעים בו למעלה מ-600,000 איש, ורק במקום המפולש מצד לצד. ממש לא דבר מצוי בכל עיר ומושב, בודדים הם המקומות בעולם שיכולים להיחשב לדעות אלו רשות הרבים מן התורה. ובכל זאת, חוששים שמא יהודי שיגור בדיוק במקום כזה, כשיתעסק בהכנה למצוות אלו, ישכח לרגע מהשבת, וייכשל בהעברת ארבע אמות ברשות הרבים. וזה הביא

לפני שבועיים, עמדנו כולנו בבתי הכנסת ביום הדין, התפללנו וייחלנו להכתב בספר חיים טובים ופרנסה טובה. יום הדין, יום לא פשוט בכלל, יש מקטרגים יש משטינים, לא קל לעבור אותו. הקדוש ברוך הוא נתן לנו עצה איך לעבור את כל המשטינים והמקטרגים בשלום, הוא ציווה עלינו לתקוע בשופר, וגילו לנו קדמונינו שבזה הוא נתן לנו מפתח עצום להכרית כל מריע, ובכך יוכלו התפילות והבקשות של כל עם ישראל להתקבל במלואם. כל אחד יודע משהו על כוחה העצום של שעת תקיעת שופר, כמה עת רצון היא להכל.

והנה, השנה הזאת, ביום הראשון של ראש השנה, לא תקענו. בכל תפוצות ישראל, לא נשמעה קול תקיעה ביום ראש השנה שחל בשבת. התפילה עברה בחרישיות מה, בתקווה שפעלנו את הכל לטובה.

בשבת הבאה עלינו לטובה, יום ראשון של חג הסוכות, כולנו נעמוד בבתי הכנסת, ונבקש ונתחנן נזעק ונפציר 'הושע נא'. נתן לנו הקדוש ברוך הוא ברחמי הגדולים, מצוה מיוחדת של נטילת ארבע מינים, ובנטילתם - גילו לנו חז"ל - נעצור כל מיני טללים רעים ונשפיע השפעות טובות ועצומות על עם ישראל.

ושוב, השנה, בכל בתי הכנסיות לא יקיימו את המצוה הזו, לא נשפיע בכל העולמות את מה שצריך

פניני הלכה

שאלה: מי שקיבל עליו ביום הושענא רבא את השבת והחג של שמיני עצרת ושמתח תורה בשעה מוקדמת מבעוד יום, כפי שהורו חכמי ישראל, האם יש עליו עדיין מצוה לשבת בסוכה, או שמוא כיון שכבר קיבל עליו שבת והחל עליו את חג שמיני עצרת, אין עליו לשבת בסוכה כדין שמיני עצרת?

אותה שאלה יכולה להישאל בכיוון ההפוך בכניסת החג, אדם שקיבל את השבת והחג בשעה מוקדמת, ורוצה לאכול דבר מה, האם חייב הוא לאכול אותה בסוכה?

תשובה: האחרונים כתבו הבחנה ברורה בין שני אפשרויות של קבלת שבת מוקדמת, האחד כשקיבל עליו בלב או בפה, כלומר שהוא אמר בלבו או בפיו שהוא מקבל על עצמו תוספת שבת, והשני, שקיבל עליו את קדושת השבת, כגון שהתחיל את תפילת מעריב של שבת.

וחילוקם הוא כזה; אם עדיין לא אמר קבלת שבת ותפילת ערבית, עדיין לא החל בו דין שבת וחג לכל דבר וענין, ואף שקיבל עליו את השבת והחג, ואפילו שקיבל זאת עליו בפירוש בפיו, הרי זה אוסר עליו בעשיית מלאכות בלבד, ואין זה נחשב כעיצומו של יום לשאר דברים. אך אם אמר כבר את תפילת קבלת שבת או שענה על ברכו של תפילת מעריב מוקדמת, חל עליו כבר עיצומו של יום.

לאור זאת, אם עדיין לא התפלל תפילת ערבית, ולא אמר את תפילת קבלת שבת, אף שכבר קיבל בפיו בצורה ברורה שהוא מוסיף על עצמו מהשבת, אין צריך לשבת בסוכה בערב החג הראשון, ובסוף החג בערב שמיני עצרת צריך הוא לשבת בסוכה ויברך ברכת 'לישב בסוכה'.

אך אם התפלל תפילת ערבית מוקדמת, או שכבר אמר קבלת שבת, אין לו לאכול מחוץ לסוכה בשני האופנים, אך גם אם אוכל בסוכה לא יברך ברכת 'לישב בסוכה'. ויש להוסיף, שאדם האוכל בכניסת החג בשעה מוקדמת לפני הלילה, לא יצא בכך את ידי חובת אכילת לילה הראשון של סוכות, שחובתה היא לאחר צאת הכוכבים.

מקורות: ט"ז תרס"ח, א; מגן אברהם תרל"ט, יא; דגול מרובה רסא, ד וש"ע הרב שם בקונטרס אחרון.

לשון חכמים

...יש להאיש הישראלי ליתן לבו לשמירת שבת קדש ולקבלו מבעוד יום גדול ולא סמוך להשקיעה, דעל פי זה רבים מהמוון ונשים ועמי הארץ מדליקין נרות אחר השקיעה, והרי באיסור חמץ בערב פסח אחר חצות דאינו אלא בלאו ועם כל זה עשו חכמים הרחקה כשני שעות, ופירשו חז"ל בפסחים (יב, א) הטעם משום דחמץ מסור לכל.

וקל וחומר בן בנו של קל וחומר בחילול שבת דאיסור סקילה, ונמסר לכל בני ישראל טף ונשים, שיש להרחיק הדלקת הנרות הרבה הרבה קודם השקיעה, וכל שכן דרב העיר והיריאים מחוייבים להקדים הרבה כדי שההמוון עם שלא יקדימו כל כך מכל מקום לא יבואו לידי חילול שבת, מה שאין כן אם הם בעצמם מדליקים סמוך להשקיעה, שההמוון ידליקו אחר השקיעה, כאשר שמענו כן ראינו בכמה מקומות. והדורות הקודמים היו מקדימים הרבה בקבלת שבת כמבואר בתרומת הדשן [סי' א'] שאחר התפלה ואחר האכילה הלכו לטייל והיתה אז שקיעת החמה ע"ש...

(ערוך השולחן אורח חיים רמב, ה)

אמרת השבת

בהושענות לשבת אומרים 'יושבת וממתנת עד כלות שבת הושע נא'. והרבה תמהו על לשון הפייטן, ממנו משתמע כאילו יושבים עם ישראל וממתינים שתעבור כבר השבת ח"ו.

ופירש האמרי חיים מוויזניץ זצ"ל, עם ישראל יושב וממתין עד כלות הנפש, מתי כבר תבוא שבת, ובזכות זה מבקשים 'הושע נא'.

האדמו"ר רבי יואל מסאטמאר זצ"ל פירש פעם את לשון הפייטן, שעם ישראל יושב וממתין מתי כבר יעבור זמן עיקר השבת של התורה, ויוכל להוסיף עוד מהחול על הקודש מעצמו, שחביבים עליהם מה שהם יכולים להוסיף מעצמם, יותר מאשר עיקרה של תורה.

פרשת השבת

דָּבָר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲלֵהֶם הֵם מוֹעֲדֵי:

שִׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לְה' כָּל מוֹשְׁבֵתֵיכֶם: (מקראית היום ויקרא כג, ב-ג)

מה ענין שבת אצל מועדות, ללמדך שכל המחלל את המועדות מעלין עליו כאלו חלל את השבתות. וכל המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות (רש"י).

פירש רבי שאול בראך (רבה של קאשוו), בנוהג שבעולם גם יש יום מנוחה שבועי מטעמים סוציאליים חברתיים, הכיצד נתוודע עם ישראל שומר על השבת משום שהוא מקדש את השבת שציווה להם הקדוש ברוך הוא, זאת כאשר חל מועד באמצע השבוע, ומוסיפים לשבות גם במועד, דבר שאינו מוצדק מטעמים סוציאליים, אות הוא כי עם ישראל שומר גם את השבת אך ורק מפני ציווי ה'. לפיכך אמרו, שכל המחלל את המועדות מעלין עליו כאילו חילל את השבת, כי בכך מראה הוא, ששביחתו בשבת אינה מטעם ציווי ה', אלא היא יום מנוחה שבועי, וזהו חילול השבת.

(אבות על בנינים)

מעשה לשבת

החרדה הגדולה

שלמד במיר, וביקשנו ממנו שיכניס אותנו אל הקודש פנימה. כאשר הציג הנכד את הסיפור לפני החפץ חיים, הפטיר החפץ חיים ואמר: 'במה אוכל לעזור, הרי כסף אין לי, ובמה עוד אוכל לסייע? רק שמעתי מילים אלו, ופרצתי בבכי מר כשדמעות רותחות זולגות מעיני. הנכד בראותו את צרתי, זעק לפני סבו: 'הרי זה בן יחיד'. ואז, פנה אלי החפץ חיים ואמר בחיבה, 'טאכטערל, [=בתי], תקבלי עלייך להקדים את השבת. תיכף ומיד קיבלתי קבלה זו על עצמי, כשהחלטה נחושה בלבי לקיים קבלה זו במלואה.

מיד בהגיענו למיר, חל שיפור ניכר במצבו של הילד, ועם הזמן החל לאכול ולהתפתח כשאר בני גילו. כששבנו לביקורת אצל רופא העיירה, זה ששלח אותנו בשעתו לרופא בוילנא, הוא השתומם למראה עיניו, ולגודל פליאתו, הוציא מכיסו סכום כסף, וביקש מאיתנו לנסוע על חשבוננו עם הילד לרופא הגדול בוילנא, כדי שיוכל ללמוד על תופעה מופלאה זו, ויתן הסבר לשינוי המדהים שעבר על הילד.

כשהגענו לרופא בוילנא, וראה את הילד, שאל אותנו אם באנו לחמוד עמו לצון? הרי לבטח זה ילד אחר, זה לא אותו ילד שראיתי לפני תקופה לא ארוכה. מה הוא יכול להבין בכוחה של ברכת צדיק? בכוחה של השבת?

כשסיימה בעלת הבית את סיפורה, אמרה לי: עכשיו הנך מבין מדוע אני כה חרדה מזה שבעלי עדיין לא שב אחר חצות היום? הרי חיי בנינו תלויים בכך?

(מאיר עיני ישראל חלק ג עמוד 558)

מיר החפץ חיים ז"ל

ספורות, וחבל להשקיע מאמצים ודמים מרובים בניסיון לרפאות מום זה, והמליץ לנו לחזור לבתינו ולהשלים עם מר גורלנו.

יצאנו ממנו שבורים ורצוצים ולא ידענו אנה לשים את פנינו. כאשר הגענו לאכסניה שלנו בוילנא, פרצתי בבכי תמרורים, ומיאנתי להתנחם. עד שהציעו לנו לסור לראדין לרבן של ישראל החפץ חיים, ממנו תוכל לבוא לנו הישועה.

ואכן, נסענו מיד לראדין ושמונו את פנינו אל עבר מעונו של החפץ חיים, שם גילינו שהוא הלוחש מאוד ואינו מקבל אנשים, עד שפגשנו את נכדו שהיה ממוידענו מהתקופה

סיפר רבה של צפת, הגאון רבי שמחה קפלן:

בשנות בחרותי כשלמדתי בשיבת מיר, נקבעה אכסניית אצל משפחה מבני העיירה, ולהם בן יחיד ושמו בערליה. יום שישי אחד, קמתי בבוקר, ראיתי את בעל הבית מתכונן ליציאה לשוק העיירה לצורך מסחרו. בצאתו מהבית, הזהירה אותו אשתו, והזרה ואמרה לו: 'ערב שבת היום, אל תשכח לחזור מוקדם.'

כששבתי לאכסניה בשעות הצהריים, מצאתי את בעלת הבית עומדת ליד החלון ומשקיפה לעבר הרחוב במתח וחרדה, כשהיא חוזרת וממלמלת לעצמה: 'עוד מעט שבת, עוד מעט שבת. לשמע הדברים, התמלאתי פליאה, ואמרת לי: הן עוד היום גדול, מדוע, איפוא, הינך מודאגת כל כך?'

במקום תשובה לשאלתי ביקשה ממני לשמוע ממנה את סיפור חייהם, אולי כך אבין את חרדתה.

שנים רבות לאחר נישואינו - מתחילה היא לספר - עדיין לא זכינו להיפקד בבנים. לאחר שנים רבות נולד לנו בן זכר, אך לדאבונו לב הוא לא התפתח כראוי ורבות סבלנו בגידולו. ביקרנו עמו אצל רופא העיירה, והוא קבע כי ככל הנראה בננו סובל ממום בלב, והוסף ואמר שהוא אין לו אפשרות לעזור בבעיה רצינית זו, אך בוילנא העיר הגדולה, ישנו רופא גדול, אולי כדאי שניסע אליו שמא הוא יוכל להועיל לנו.

ואכן, לא חסכנו מאומה, ונסענו לוילנא כדי ללכת לרופא הגדול. לחרדתנו, אף הוא פסק את פסקו בצורה חד משמעית, שילד הזה אין סיכוי לחיות יותר מאשר שנים

דבריהם הם זכרונם

הרה"ק רבי נחמן מברסלב ז"ע - 199 שנה להסתלקותו - ח"י תשרי תקע"א

משנתו של הרה"ק רבי נחמן ז"ע חבוקה ודבוקה בקדושתה של השבת, עבודתו בקודש, וקדושתו הנוראה והיראה שהייתה נסוכה על פניו בליל שבת קודש, ובפרט בימי נעוריו, היה עצום בלי שיעור וערך כלל.

בהיותו ילד קטן חפץ מאד לספוג יראת שמים, והיה חפץ לקבל שבת בקדושה גדולה כראוי. לאחר שהכין עצמו כראוי נכנס לבית המדרש והלך אנה ואנה, ורצה להמשיך עליו קדושת השבת. והיה חפץ לחוש את הקדושה העצומה. ובתוך זה התחילו לכנס אנשים לבית המדרש ובא איזה איש חשוב ועמד על השטענדיר [עמוד] שלו והתחיל לומר שיר השירים. והלך הרה"ק רבי נחמן ז"ע והכניס ראשו למטה בתוך השטענדיר. ומחמת שהיה עדין ילד קטן לא הקפידו עליו. וכך, כאשר ראשו היה מונח בתוך השטענדיר החל לבכות בדמעות שלישי כמה שעות עד הערב, עד שנתייפחו עיניו. ועינו היו סתומים כל כך בבכיה, ואז נקטר דעתו קצת. וכל זה היה בקמתנו ממש. כאשר היה אז בן שש שנים: (עפ"י חיי מוהר"ן רל"א).

הרה"ק רבי נחמן היה אוהב מאד את העבודות הפשוטות של האנשים הכשרים הפשוטים, והיה מזהיר ומוכיח את אנשיו לזמר זמירות בשבת, והיה מקפיד וכועס מאד על החכמים בעיניהם שאינם מתאמצים לזמר זמירות בשבת ובמוצאי שבת. והתבטא ש"עיקר היהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמורה, בלי שום חכמות". וגם רבי נחמן בעצמו ז"ל, על אף מעלתו הנשגבה בקודש היה מזמר כל ימיו בפשיטות הרבה זמירות בכל שבת". (עפ"י ליקוטי מוהר"ן תניינא קד).

מקום קברו של הרה"ק רבי נחמן מברסלב ז"ע בעיר אומן שבאוקראינה

יְלַדֵי הַשַּׁבָּת

יְלַדֵים יְקָרִים!

אַחַת מְמַצְוֹת הַשַּׁבָּת, הוּא לְכַבֵּד אֹתָהּ, וְלַמְדוֹ אֹתָנוּ חֲזו"ל, כִּי צָרִיכִים לְכַבֵּד אֹתָהּ בְּלְבוֹשׁ נָקִי וְנָאֵה. כֻּלָּם בַּשַּׁבָּת וּבְחָג לְבוּשִׁים בְּחֻלְצָה נְקִיָּה וּלְבָנָה, וְאוּלַי אֶפְלוּ חֲדָשָׁה, כִּפִּי שְׁלוֹבָשִׁים כָּף כְּשֶׁמְקַבְּלִים פָּנָיו שֶׁל אֹרַח רַם מַעֲלָה.

הִידְעָתֶם, כִּי רְאוּי שְׁנֵהִיָּה לְבוּשִׁים בְּבִגְדֵי הַשַּׁבָּת הַנָּאִים שְׁלָנוּ, עוֹד טָרַם נִכְנָסָה הַשַּׁבָּת? כָּף אָנוּ עֲרוּכִים לְבוֹאָהּ שֶׁל שַׁבָּת הַמְּלֻכָּה, וּמְכַבְּדִים אֹתָהּ בְּצוּרָה נָאֵה. כִּמוֹ כֵּן, נָשִׂים לֵב לְשֹׁמֵר עַל נְקִיוֹן הַבְּגָדִים בְּמַהֲלָךְ כָּל הַשַּׁבָּת, שְׁהָרִי זֶהוּ כְּבוֹדָהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת. שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ.

משל ונמשל

מעשה בעשיר שהפליג למדינה רחוקה לצורך עסקיו, ולאחר ששהה שם זמן רב וגברו עליו הגעגועים לבני משפחתו, חיפש לפגוש מישהו שמגיע ממקומו, כדי שיספר לו על כל מעשי בני משפחתו. ואכן לא ארכו הימים, והנה פוגש הוא באדם שהגיע זה עתה מעירו, וביקש ממנו שיספר לו על כל מעשי בני ביתו. הלה התנצל, כי בא למקום לעסוק לפרנסתו הוא, ואין לו פנאי לשבת ולספר לו סיפורים. השיב לו העשיר, כי את כל מה שחשב הוא להרוויח בעסקיו ביום זה, ישלם לו הוא מכיסו, והוא יכניס אותו למעונו כדי שיספר לו על מעשי בני משפחתו. התרצה האורח ונכנס למעונו של העשיר. והנה, רק מתיישב הוא על מקומו, ומרגיש כמה טוב במקום זה, נזכר הוא כי התעיף מטלטולי הדרך, וביקש ממארחו שיציע לו מיטה לישון. הגיב העשיר ואמר לו, הרי כל מה שהנך יושב כאן, הוא רק בגלל ששילמתי לך שתשב כאן ותספר לי, ואיך מבקש הנך ללכת לישון.

הנמשל: הקדוש ברוך הוא נתן בנו נשמה קדושה חצובה מכסא הכבוד, והתרחקה הנשמה ממקור מחצבתה, ובכל ימות השבוע מרגישה געגועים עזים לקדושה, ומצפה מתי כבר יבוא שבת קודש, שבו תוכל לטעום שוב ממקור מחצבתה, מעין עולם הבא. והנה, מגיע הגוף ונזכר בדיוק ביום השבת, כי התעיף ממלאכת כל ימות השבוע, וחפץ הוא למלאות את יום השבת במנוחת הגוף. ועל זה אמר הכתוב 'ששת ימים תעשה מלאכה' ואם כן לכל הפחות זביום השביעי.. שבת הוא לה" שתייחד יום זה להיותו יום ה'.

(משלי יעקב, ויקהל)

"ויהי בשלם סוכו"

מרבית המצוות מתקיימות על ידי חלק מאברי הגוף, או על ידי המחשבה והפה (כמצוות האמונה וכדומה), ואכן בספר חרדים מונה ומפרט את סדר כל מצוות התורה לפי אברי הגוף.

הגר"א מציין שישנם שני מצוות אותם מקיימים עם כל אברי הגוף, מצוות ישוב ארץ ישראל ומצוות סוכה.

לפי זה מבאר הגר"א את הפסוק (תהלים עו פסוק ג) "ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון", כלומר שני מצוות מתקיימות בשלמות על ידי כל אברי הגוף (ויהי בשלם), מצוות סוכה, וציון, דהיינו מצוות ישוב הארץ.

(ונציין למה שכתב בספר התרומה (הלכות ארץ ישראל) שהדר בארץ ישראל ומקיים מצוות התלוין בה זוכה להיות במחיצתו של הקב"ה, ע"כ, והרי אף על הסוכה איתא שהיא צילא דמהימנותא).

הקבלה נוספת אודות קיומה של מצוות סוכה על ידי כל הגוף מצינו בספר צמח דוד (רבי דוד מדינוב) שכתב בטעם הדבר שדוקא לגבי מצוות סוכה נאמר "למען ידעו דורותיכם" ולא בשאר מצוות, מפני שהסוכה דומה למקוה, כמו שהאדם נכנס בכל גופו למקוה, אף מצוות סוכה נכנס איליה האדם בכל גופו, והרי דעת זו סדר טהרות (שבת לא ע"ב), לכן נאמר אצל מצוות סוכה 'למען ידעו דורותיכם'.

כמו כן מוסיף בעל צמח דוד, שלושת המילים 'למען ידעו דורותיכם' הם בגימטריא תתק"ס כשיעור מקוה שהוא תתק"ס לוגין.

צדיקים אמרו, 'אין לך מצוה כמו מצוות סוכה איליה נכנס האדם עם המגפיים', כלומר ביכולת האדם לקיים את מצוות הסוכה יחד עם כל הגשמיים והפחיתות שבו (עם הבוץ שבמגפיים), שכן מצוות הסוכה נעלה עד מאוד ותעלנו מכל מקום בו הוא נמצא.

ונסיים, שיתכן לומר שאף מצוות השבת מקיים אותה האדם עם כל הגוף, שכן קדושת השבת אופפת את כל ישותו של האדם, יתרה מזו, ממצוות הסוכה יכול האדם לצאת, ואילו השבת עוטפתו לגמרי עשרים וארבעה שעות ומשפיעה בו נשמה יתרה, ובפרט בעת שמתקיימת מצוות הסוכה בשבת, הרי שביכולת האדם להתרומם והתעלות לדרגות בקדושה אם רק ישים אל לבו להתכונן ולהכין את לבו כראוי.

מצוות המתקיימות עם כל הגוף

יכולה היא שתרתם

זכות הפצת הגליון
תעמוד לרפואתו השלימה והמהירה של
הילד משה יעקב בן יונה
בתוך שאר חולי ישראל

קח גם אתה חלק בהפצת גליון זה
והדפס כמה עותקים
להפצתם בבתי הכנסת באיזור מגוריך!

מסייעים להפיץ את אור השבת
ורואים ישועות

גדולה זכות השבת להגן בעד **התומכים והמסייעים**
ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מילי דמיטב.

לתרומות והקדשות, לזכות ולע"נ:
052-7636030

קוראי עונג

בה"י

לכבוד מערכת "ישמחו"

כל הכבוד על היוזמה הברוכה שנטלתם על עצמכם - להחזיר את קדושת השבת וההכנה לה בקרב הציבור.

אגב, רציני להאיר, לתועלת הציבור ולכבוד השבת, על קטע נפלא בספר החיים לרבי בצלאל מפרדיבורג זיע"א, אחי המהר"ל מפראג, אשר כפי המפורסם היה ידירו ורעו של הרמ"א זיע"א, ונגלה איליו אליהו הנביא, והאזהב ישראל מאפטא זיע"א (אשר ספרו של המחבר היה חתום באוצרותיו) כותב ש"כל דיבור ודיבור מדבריו מרגינתא תותיה ודבריו נאמרו ברוח הקודש".

זה לשונו: מאהבת הש"י את עמו ישראל, וכדי להסיר מלכם כל ספק (באמונת השם) נתן את שבת קדשו שהוא אות ברית בינו ובינינו ובמנוחתינו לא ישכנו ערלים במה שירגיש כל איש ישראל בעצמו שפע אלוקי ואור פניו כי רצינו ושמוחה יתירה שנופל עליו בלי מתכוין מיד בהכנסת שבת, וליל של שבת כולה אור ועוז והדרה במקומינו, בלתי ספק שאין זה רק ניצוץ האור והשמחה המבהיק ממקום שהנבואה יוצאת משם, שאף על פי שאין לנו לא נביא ולא חוזה ואנחה על אדמה טמאה, עם כל זאת לא עזב ממנו חסדו ואמתו להשפיע עלינו אור אלקים מדי שבת בשבתו....

דבריו הקדושים מדברים בעד עצמם ואינם זקוקים לכל ביאור ותוספת. ושוב, תחזקנה ידיכם על העיסוק בענין ההכנה לשבת והרגשת קדושתה, אשריכם, וזכות הרבים תלויה בידכם.

ישראל אלברט

זמני כניסת ויציאת
השבת והחג

חג הסוכות

ירושלים	בני ברק	חיפה
4.47	5.02	4.53
5.58	6.00	5.59
6.39	6.36	6.37

שמיחת תורה

ירושלים	בני ברק	חיפה
4.38	4.53	4.44
5.50	5.51	5.50
6.30	6.27	6.28

ישמחו

להנחלת כבוד השבת וקדושתה בישראל

לקבלת הגליון בכל שבוע,
ולהערות הצעות ותרומות:
ysmechu@gmail.com

*חמ"ק
אידיאלית
חמ"ק*

**בוא להשווין
אוצר...**

בט"ו בחשוון תתחיל בדף היומי את לימוד האגדות שסיפר רבה בר-בר חנה. אי ההבנות והתמיהות ישאירו אותך בסימני שאלה, כאשר לדעת המפרשים הכוונה אינה כפשוטה.

מכון **"למוד אגדה"** בהגשת בכורה מפוארת במגוון פירושים של חכמי הדורות, השופכים אור וטעם על כל מילה, ונותנים לך הוראות למעשה בעבודת ה' היוצאים מתוך הדברים.

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: ספרי שרגא אשדוד 08-8664711 ת.ד. 8247 אשדוד